

T&#a đ&# này đ&# c trích ý t&# Tin M&#ng Thánh Gioan câu 8,32 : « các ông sẽ biết sự thật, và sự thật sẽ giải phóng các ông».

I.- WIKILEAKS LÀ GÌ ?

Sau v&# kh&#ng b&# ngày 11.09.2001, chính ph&# T&#ng th&#ng George W. Bush ra l&#nh cho các c&# quan quân đ&#i, ngo&#i giao, tình báo ph&#i chia s&# tài li&#u m&#t cho nhau v&#i m&#c đích đ&# các c&# quan công quy&#n có đ&#y đ&# thông tin ch&#ng kh&#ng b&#. Nh&# đó, Trung sĩ Bradley Manning, sau b&# giảng xu&#ng binh nh&#, m&#t trong hàng ngàn quân nhân có nhi&#m v&# đ&#c các công đ&#n m&#t c&#a ngành ngo&#i giao trong m&#ng l&#i tài li&#u m&#t ‘SIPRnet.’ c&#a quân đ&#i Hoa k&# M&#, đã t&#i toàn b&# các văn ki&#n này v&# máy đ&#n tính mình và, sau đó, chuy&#n qua cho Wikileaks.

Wikileaks là m&#t t&# ch&#c b&#t v&# l&#i ho&#t đ&#ng đòi chính quy&#n ph&#i minh b&#ch b&#ng cách công b&# các tài li&#u m&#t do các ngu&#n vô danh cung c&#p, n&#i danh nh&# nh&#ng ti&#t l&# bí m&#t v&# chi&#n tranh Iraq. Ph&#i h&#p v&#i b&#n t&# báo l&#n El País (Tây Ban Nha), Der Spiegel (Đ&#c), Le Monde (Pháp), The Guardian (Anh) và The New York Times (Hoa k&#), Wikileaks đã ti&#t l&# 251,287 công đ&#n, sau khi xóa b&#t tên nh&#ng gi&#i ch&#c c&#n đ&#c b&#o v&#. Đây là nh&#ng công đ&#n do các tòa đ&#i s&#, lãnh s&# M&# toàn c&#u g&#i v&# B&# Ngo&#i giao. Dĩ nhiên, trong đó, có l&#i 5.000 công đ&#n liên quan t&#i Vi&#t Nam.

II. T&# DO TÔN GIÁO T&#I VI&#T NAM ?

Từ năm 1963, các chánh phủ Hoa Kỳ cho mình cái quyền cho đi mß tình trạng tự do tôn giáo tại Việt Nam.

Ngày 20.12.1960, công sứ miền Bắc đang nên Mß trở ngại phóng miền Nam để bắt giam người đang bảo vệ Việt Nam Cộng hòa. Lý luận để chúng tôi, ngày 09.05.1961, trong cuộc viếng thăm chính thức Việt Nam, Phó Tổng thống Lyndon B. Johnson đến gặp quân Mß sang tham chiến, Tổng thống Ngô đình Diß đã công nhận quyền tự do: «Nếu Quân đội Mỹ vào Việt Nam, tôi phải gặp thích thế nào với dân tộc tôi? Với người Việt, hình ảnh hải hùng của Quân đội viễn chinh Pháp còn hằn sâu trong tâm trí họ. Sự hiện diện của quân Mỹ sẽ làm cho dân chúng dß tin theo những lời tuyên truyền của công sứ. Sự hiện diện của bất cứ quân đội ngoại quốc nào tại Việt Nam cũng đem lại sự bất lợi cho Việt Nam, vì làm cho cuộc chiến chúng tôi mất chính nghĩa.» Không thể lung lay được lòng yêu nước và quyền tự do của quốc gia của ông Diß, ‘người bạn’ Hoa Kỳ bắt đầu đi cho ông những chỉ dẫn: tham nhũng, đß tài, gia đình trị và đàn áp Phật giáo.

Tổng thống hết sức kính trọng Quốc kỳ Việt Nam Cộng hòa, nên không chấp nhận Quốc kỳ ngang hàng với các Đßo Kỳ, Vatican (chß không của Công giáo vì biểu tượng của Công giáo là Thánh giá) hay Phật giáo.

Trong một chuyến đi kinh lý tỉnh Kiên Giang. Phi cơ đến nơi, Tổng thống thấy có vàng trọng nhßu hß của Việt Nam. Ông nên gây xußng sàn phi cơ và ra lệnh trở về: «Đây không phải là Vatican, đây là xứ Việt Nam, vậy của Việt Nam đâu?». Trung tá Sang thưa: «Thưa Cß, đang bào già trở lại bé đi Cß sáng sớm, bây giờ Cß bớt rồi thì họ sẽ buồn bißt mấy». Tổng thống bắt gặp sau khi Thißu tá Tỉnh trưởng bước lên nhßn lại. Ông Diß sau, của Việt Nam Cộng hòa phải phải bay, Tổng thống bước khỏi phi cơ, chào đáp trả đßng bào, hßnh và vui vẻ.

Khi đọc ‘Le courrier du Vietnam’, Tổng thống thấy hình Phật Đài Loan đẹp chỉ có của Phật giáo mà không có của quốc gia, nên nói: «Mình khuyên khích xây Phật Đài to lớn để thế giới qua lại ngoài khơi nhßnh thế giá trị tâm linh của dân tộc Việt Nam, thế mà không thấy mặt lá của quốc gia biểu tượng Việt Nam, nước này là nước nào đây?». Ông Diß viết trên một miếng giấy lớn: «... bất kỳ tôn giáo nào, khi treo của tôn giáo phải treo của quốc gia, theo đúng nghiß như Bồ Nhi và đã ban hành...» và giao cho Sĩ quan tùy viên để trao cho ông Đßng lý họu gặp văn thư nhßnh. Không bao lâu sau đó, xảy ra việc của Phật giáo ở Huế và việc nhßnh Đài phát thanh...

[Phúc trình của Phái đoàn Liên hiệp quốc tìm hiểu sự thật tại Việt Nam (Report of the United Nation Facts-Finding Mission to South Vietnam) về ‘đàn áp’ Phật giáo, không được công bố vì chính phủ Ngô đình Diệm đã cấm dưới ngày 01.11.1963 và phái đoàn rời Việt Nam ngày 03.11.1963, cho thấy khó có thể nói có một chính sách kỳ thị tôn giáo nào giữa lãnh đạo. Nếu có, chắc là những lệnh quy định hành vi mà các địa phương, từ bộ đến địa phương Trung. Theo ông Ngô đình Nhu, sự công khai thu thập Phật tử và theo Ông Bà chỉ ra từ 75% toàn thể. 14 trong 17 tôn giáo lãnh là Phật tử, không được rõ là Phật tử thu nhập tụy hay không và 3 Kytô hữu.]

Tuy đó, chính phủ Kennedy gán cho Tổng thống Ngô đình Diệm tại ‘đàn áp Phật giáo’ và, sau cùng, đã thuê những các tôn giáo lãnh giới và Tổng thống khai sáng nên Công hòa Việt Nam, được lập và tự do. Về lãnh thổ và quốc vong thân, qua đời trong sự nghèo nàn so với các ‘linh mục quốc doanh’ đến nay viên công sự ngày nay.

Năm 2004, trước cuộc bầu cử Tổng thống, chính phủ Hoa Kỳ đưa Việt Nam vào Danh sách ‘các quốc gia đặc biệt quan tâm’ (Countries of Particular Concern, CPC). Năm 2006, trước khi đến Hà Nội, Tổng thống Bush bỏ Việt Nam khỏi danh sách này. Do đó, linh mục đầu Đoàn kết Nguyễn công Danh hét : « Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ cũng đã chính thức đưa VN ra khỏi danh sách các nước ‘đặc biệt quan tâm’ về tôn giáo ».

Đến sự Michael Michalak cho rằng việc giáo sĩ và giáo dân Tổng Giáo phận Hà Nội đòi hỏi điều mà Tòa Tổng Giám mục cho Tòa Khâm sát muốn để Hội đồng Giám mục có nơi làm việc là tranh chấp dân sự. Ông đã không nói Sự Thật vì ông đã biết tại Việt Nam, luật đất đai chia làm ba loại đất : công, tư và tôn giáo hữu phân biệt đối xử tôn giáo theo cách xin/cho. Tại các quốc gia pháp quy định, luật chỉ phân biệt đất công và đất tư. Tôn giáo không phải là nhà nước hay ‘quốc doanh’, mà chỉ đơn thuần là tư nhân.

III.- MỘT CÔNG ĐIỀU N ĐƯỢC TIẾT LỘ.

Ngày 20.09.2011, VietCatholic đã cho đăng công điều ngày 25.11.2009 mà Tòa Đền sự Miền Hà Nội gửi về Bộ Ngoại giao :

1/ Công điều ghi: «Phái tá ngoại giao Liên hiệp với các Quốc gia của Tòa Thánh là Tổng Giám Mục Pietro Parolin (nay là đại diện Tòa Thánh tại Venezuela) đã ‘chỉ trích mạnh mẽ’ của Tổng Giám mục Ngô quang Kiệt trong việc xử lý quy định và việc tranh chấp với các quan chức thành

phä».

V&#i n&#i m v&# Đ&#c trách vùng Đông Nam Á châu v&# các v&# n đ&# quan h&# v&# i các qu&# c gia, ph&# Qu&# c v&# khanh, Đ&#c ông Phanxicô Cao minh Dung tham gia Phái đoàn Tòa Thánh đ&#n Vi&#t Nam l&#n này ;

2/ Công đ&#n cho r&#ng: «các bu&#i th&#p n&#n c&#u nguy&#n thu hút đ&#n 15.000 ng&#&#i m&#c đích c&#u vẫn đ&#t đ&#i c&#a giáo h&#i - n&#i c&# trú cũ c&#a các S&# th&#n Tòa Thánh – b&# Nhà n&#&#c t&#ch thu. Tuy nhiên, các cu&#c t&# h&#p đã bu&#c ph&#i gi&#i tán vì c&#nh sát và l&#c l&#&#ng an ninh gi&# làm các băng đ&#ng nhà n&#&#c b&#o tr&# đ&#n phá ». S&# th&#t, các bu&#i th&#p n&#n c&#u nguy&#n t&#i Tòa Khâm s&# cũ không ph&#i gi&#i tán vì c&#nh sát và l&#c l&#&#ng an ninh gi&# làm các băng đ&#ng nhà n&#&#c b&#o tr&# đ&#n phá mà do Kitô h&#u đáp l&#i Đ&#c Cha Ngô quang K&#t, sau khi nh&#n th&# c&#a Đ&#c H&#ng y Tarcisio Bertone, Qu&#c v&# khanh Tòa Thánh, nhân danh Đ&#c Thánh Cha, ngày 30.01.2008 ;

3/ Gi&#i ch&#c Tòa Đ&#i s&# vi&#t: «Cu&#i năm đó các giám m&#c Vi&#t Nam đ&#n thăm Vatican, và Đ&#c Giáo Hoàng Benedict XVI đã ch&# th&# cho các giám m&#c nên ‘hy sinh cá nhân, t&# s&# h&#n ch&# trong nh&#ng b&#t đ&#ng v&#i chính ph&# và tuân th&# lu&#t pháp’ ».

Th&#t s&#, trong năm 2009, các giám m&#c Vi&#t Nam đ&#n Vatican nhân d&#p Ad limina t&# 22.06 đ&#n 03.07.2009 và g&#p Đ&#c Thánh Cha ngày 27.06.2009. Khi ban Hu&#n t&#, Ng&#&#i nói:

«Cũng nh&# tôi, Anh Em bi&#t r&#ng m&#t s&# c&#ng tác lành m&#nh gi&#a Giáo h&#i và c&#ng đ&#ng chính tr&# là đi&#u có th&#. V&# v&#n đ&# này, Giáo h&#i m&#i g&#i m&#i ph&#n t&# c&#a mình hãy chân thành đ&#n thân xây đ&#ng m&#t xã h&#i công chính, liên đ&#i và công b&#ng. Giáo h&#i không h&# mu&#n thay th&# các v&# h&#u trách chính quy&#n, nh&#ng ch&# mong mu&#n có th&# tham gia chính đáng vào đ&#i s&#ng qu&#c gia, trong tinh th&#n đ&#i tho&#i và c&#ng tác tôn tr&#ng, đ&# ph&#c v&# toàn dân. Khi tích c&#c tham đ&# vào ch&# đ&#ng c&#a mình và theo &#n g&#i đ&#c thù, Giáo h&#i không bao gi&# có th&# ch&#m ch&#&#c cho mình vi&#c th&#c thi Bác ái trong t&# cách là m&#t ho&#t đ&#ng có t&# ch&#c c&#a các tín h&#u, và m&#t khác, s&# không bao gi&# có m&#t tình tr&#ng trong đó ng&#&#i ta không c&#n lòng Bác ái c&#a m&#i Kitô h&#u, vì con ng&#&#i, ngoài s&# công b&#ng, v&#n luôn c&#n tình th&#&#ng"(Deus caritas est, s&# 29).

Nh&# v&#y, thì làm gì có chuy&#n ‘hy sinh cá nhân, t&# s&# h&#n ch&# trong nh&#ng b&#t đ&#ng v&#i chính ph&# và tuân th&# lu&#t pháp’!

IV.- XIN T&#NG GIÁM M&#C NGÔ QUANG K&#T TH&# !

Đó là tựa đề bài ông Hà Văn Thọ nh gởi đăng trên 'Dân Luận' <http://danluan.org/node/10065#comment-42916> ngày 27.09.2011

đ nói rõ 'v' ông đã đăng trên báo 'Lao động' ngày 22.09.2008 bài 'Đáng rửa sạch thay!'

<http://laodong.com.vn/Home/Dang-rua-sa-thay/20089/107307.laodong>

đ phê trách Đ c T ng Giám m c Hà n i Ngô Quang Kiệt, sau khi Đ c cha tuyên b t i phiên họp v i y ban Nhân dân thành ph Hà n i ngày 20.09.2008 và b c t xén ch còn "Chúng tôi đi n c ngoài r t nhi u, chúng tôi r t là nh c nhã khi c m cái h chi u Vi t Nam".

Ông xác nh n bài đó là « m t sai l m và, m c đ nào đó, có th coi là m t t i ác khó có th bi n minh. Tôi mu n c u xin m t s th tha nh ng ch c ch n r ng s day đ t c a l ng tâm thì ch ng th nào người ngoại đ c... ».

Ti p theo, ông cho bi t lý do: «H i y, tôi là c ng tác viên th ng xuyên c a báo Lao Động. Vi t v i đam mê và trách nhi m th c s c a nghĩ suy là mình luôn b o v cái đúng, ch ng l i nh ng đ i u sai (u trĩ, ngây ngô, ngu d t...; đ cho đ c gi và quý v xa g n phán xét, m c nhiên tôi không phàn nàn hay khi u n i). M t l n, tôi nh n đ c đ i n tho i c a ông Tô Quang Phán, Phó TBT (nay là T ng BT Hà N i M i), nói r ng T ng GM Ngô Quang Kiệt tuyên b c m h chi u Vi t Nam th y nh c nhã, hãy vi t ngay m t bài bình lu n v s ki n trên.... ».

Cu i cùng, ông vi t : « Bây gi , tôi bi t tôi x ng đáng b rửa sạch b i nh ng l i tàn t . và L i l m và đau xót đang đ c đo b ng s ê ch . Tôi ch còn bi t sùng kính ng c nhìn lên và nói t i hai ch : C u Xin! ».

Cám n ông Hà Văn Thọ nh đã nói S Thọ t cho chúng tôi đ c bi t.